

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj Povrv-93/2024-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sucu Mariji Sušanji Tepša, u parničnom predmetu tužitelja DUPLEX d.o.o., Otok Svibovski, Dalmatinska ulica 14, OIB: 92504589843, zastupanog po punomoćniku Tomislavu Brguljanu, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Vukić i partneri d.o.o., Rijeka, Nikole Tesle 9/V-VI, protiv tuženika HOP d.o.o., Viškovo, Furićevo 17, OIB: 47242245726, zastupanog po punomoćniku Marku Praljku, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Praljak & Svić d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 37b, radi isplate, nakon održane javne i glavne rasprave, u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, 22. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Marije Grozdanić Dekleva iz Rijeke poslovni broj Ovr-4030/2022 (sudski predmet), odnosno poslovni broj UPP/OS-Ovr-171/2022 (javnobilježnički predmet) od 13. travnja 2022. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 49.162,11 kuna/6.524,93 EUR¹ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od 36.334,20/4.822,38 EUR od 15. ožujka 2019. do isplate, a na iznos od 12.827,91 kunu/1.702,56 EUR od 21. svibnja 2019. do isplate po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

II. Djelomično se ukida citirani platni nalog u dijelu u kojem je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 190,79 EUR/1.437,50 kuna sa zakonskom zateznom kamatom.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 1.790,79 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 22. svibnja 2026. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke (referentna stopa) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu, zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Marije Grozdanić Dekleva iz Rijeke poslovni broj Ovr-4030/2022 (sudski predmet), odnosno poslovni broj UPP/OS-Ovr-171/2022 (javnobilježnički predmet) od 13. travnja 2022. naloženo je tuženiku (ovršeniku) isplatiti tužitelju (ovrhovoditelju) iznos od 49.162,11 kuna/6.524,93 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate, te troškove ovršnog postupka u iznosu od 1.437,50 kuna/190,79 EUR.

2. Protiv citiranog rješenja o ovrsi ovršenik (tuženik) je podnio prigovor u kojem je osporio osnovu i visinu utužene tražbine. Istaknuo je da se potpisom ugovora o zakupu skladišnog prostora od 30. travnja 2018. obvezao tužitelju plaćati zakupninu u iznosu od 3.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti uvećano za PDV, kao i režijske troškove za predmet zakupa, na što se i odnose utuženi računi, međutim, da se tužitelj obvezao staviti mu na raspolaganje regalni viličar BT, kao i određeni broj montažnih polica po dogovoru stranaka, a koju obvezu tužitelj nije ispunio. Naveo je da je zbog učestalih kvarova na viličaru bio primoran iznajmljivati druge viličare, te vršiti popravke na viličaru tužitelja. Iz e-mail komunikacije od 14. studenoga 2018. da je razvidno da tužitelj nije sporio činjenicu da mu nije stavio na raspolaganje ispravni viličar i da je priznao dug po osnovi popravaka i najma viličara, te predložio kompenzaciju međusobnih potraživanja. Stoga da su računi broj 99/40/200 od 23. kolovoza 2018. i broj 131/40/100 od 14. studenoga 2018., a koji se odnose na popravak viličara, podmireni međusobnim kompenzacijama. Međutim, neovisno od navedenom, da je i u daljnjem razdoblju imao troškove vezano za najam i popravak viličara, budući da tužitelj i dalje nije ispunjavao svoju ugovornu obvezu stavljanja na raspolaganje ispravnog viličara. Za navedene troškove da je trećim osobama podmirio račune za popravak i najam viličara, slijedom čega je iznos troškova od 18.158,20 kuna bez PDV-a zatvoren kompenzacijama, dok iznos od 42.382,01 kuna nije podmiren. S obzirom da se nisu suglasili o daljnjim kompenzacijama, da je 12. srpnja 2021. tužitelju uputio e-mail kojim je izjavio prijeboj troškova popravka i najma viličara s neplaćenim zakupninama koji su predmet ovog postupka. Na navedeni način da je izvršen prijeboj

međusobnih potraživanja sukladno članku 196. Zakona o obveznim odnosima. U konačnici je naveo, ukoliko sud ne prihvati navode o izvršenom prijeboju, da izjavljuje prigovor radi prebijanja svoje tražbine u iznosu od 52.977,51 kuna (42.382,01 kuna uvećano za PDV) sa tražbinom tužitelja u iznosu od 49.162,11 kuna, koja tražbina je predmet ovog postupka, sve sukladno članku 333. stavku 3. i članku 338. stavku 3. ZPP-a.

3. Rješenjem ovoga suda od 19. studenoga 2024. stavljeno je izvan snage ranije citirano rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprve u dijelu u kojem je određena ovrha i ukinute su provedene radnje, te je određeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. U daljnjem tijeku postupka tužitelj je osporio navode iz prigovora tuženika, te istaknuo da je tuženik u svojem prigovoru neosnovano izjavio prijeboj, ali da je iz toga jasno da nije sporna predmetna tražbina tužitelja, a niti je tuženik u prigovoru tražbinu osporio. Istaknuo je da su zaključili ugovor o zakupu skladišta 30. travnja 2018. temeljem kojeg je tuženiku stavio na raspolaganje regalni viličar BT. Radi se o viličaru koji se koristi za manipulaciju robom unutar skladišta i slaganje robe unutar regala, te da je isti cijelo vrijeme bio na raspolaganju tuženiku, kao i da je snosio sve troškove koji su se odnosili na održavanje tog viličara. Navedeno da je razvidno i iz računa broj 1737-3-1 za popravak regalnog viličara, koji račun je prefakturiran tužitelju i kompenziran 30. studenoga 2018., kao i računa broj 68/1/18 za popravak i servis sekcijских vrata, koji je prefakturiran tužitelju u iznosu od 5.300,00 kuna, te kompenziran 23. kolovoza 2018. Računi koje je dostavio tuženik da se ne odnose na popravak regalnog viličara BT, dok računi koji se odnose na najam da nisu nastali zbog nemogućnosti korištenja regalnog viličara, već na druge potrebe i svrhe tuženika, odnosno na vanjski viličar koji ima sasvim drugu funkciju. Naime, navodi da se radilo o plinskim, čeonim viličarima, a ne regalnim viličarima iz ugovora o zakupu, pa isti nisu niti mogli nadomjestiti regalni viličar, već se isti, da je zaista za tim bilo potrebe, mogao nadomjestiti samo istom vrstom viličara. S tim u vezi, da ne postoji niti prijava kvara ili zahtjev tuženika za popravkom regalnog viličara, a niti zahtjev da mu se stavi na raspolaganje zamjenski regalni viličar. Također, iz dostavljenih računa tuženika da je razvidno da se pojedini računi odnose na popravke viličara Still u vlasništvu tuženika. Stoga zaključuje da se računi dostavljeni od strane tuženika odnose na usluge koje su obavljene tuženiku, za njegove viličare i potrebe vanjskih viličara koji nisu bili predmet ugovora, odnosno da se niti jedan račun ne odnosi na popravak regalnog viličara marke BT koji je stavio na raspolaganje tuženiku, a jedini račun koji je postojao za popravak tog viličara da je podmiren, slijedom čega da je prigovor prijeboja, odnosno prigovor radi prebijanja neosnovan. Iz navedenog da nedvojbeno proizlazi da tuženik nije dokazao postojanje štete, a niti uzročno posljedične veze između štete nastale zbog navodne nemogućnosti korištenja viličara BT i popravka viličara za koje su dostavljeni računi. Također, dodatno je istaknuo i da je tuženik protivno članku 12. ugovora o zakupu predmet zakupa predao u podzakup iz čega proizlazi da tuženik skladište nije koristio za ugovorene svrhe, pa da uopće nije trebao koristiti viličar.

5. Tuženik je u daljnjem tijeku postupka istaknuo da tužitelj nije, sukladno obvezi iz ugovora o zakupu, ispunjavao svoju obvezu stavljanja na raspolaganje regalnog viličara, iz kojeg razloga je radi učestalih kvarova bio primoran iznajmljivati druge viličare kako bi mogao koristiti skladišni prostor, te vršiti popravke na viličaru tužitelja.

Troškovi koje je imao u vezi s navedenim da su nastali upravo radi potrebe za viličarom kojeg tužitelj nije dao na raspolaganje sukladno ugovoru. Regalni viličar koji mu je stavljen na raspolaganje da nije bio funkcionalan, te da je zahtijevao učestale popravke, što je dovelo i do iznajmljivanja drugih viličara. Navedeno da proizlazi i iz navoda tužitelja da je račun broj 1737-3-31, a koji se odnosi na popravak tužiteljeva regalnog viličara kompenziran, pa da iz toga proizlazi tvrdnja o nefunkcionalnosti navedenog viličara. Neispunjavanje obveza iz ugovora od strane tužitelja da je razvidno i iz računa broj 68/1/18 koji se odnosi na popravak i servis sekcijских vrata, a za koji tužitelj navodi da mu je isti prefakturiran i u konačnici kompenziran, budući da tužitelj zasigurno ne bi pristao platiti račun za koji smatra da ne predstavlja njegovu obvezu. Također navodi, a u odnosu na navode tužitelja da se pojedini računi odnose na najam plinskog viličara, da mu je tužitelj na raspolaganje stavio i vanjski viličar iako isti nije bio predmet ugovora, a kojim vanjskim viličarom se koristio uslijed učestalih kvarova regalnog viličara. Međutim, i navedeni vanjski viličar da se učestalo kvario, pa da je bio prisiljen iznajmiti vanjski plinski viličar u svrhu obavljanja zadataka potrebnih za funkcioniranje skladišta. Stoga da i računi za najam plinskiх viličara predstavljaju obvezu tužitelja jer je bio prisiljen rabiti bilo koji viličar dostupan u tom trenutku.

6. Sud je u tijeku postupka izveo dokaze uvidom u dokumentaciju u spisu, iskaz svjedoka Katarine Penave i Ivana Šošića, te zastupnika po zakonu tužitelja Ivana Penave i zastupnika po zakonu tuženika Dalibora Došena.

7. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 49.162,11 kuna/6.524,93 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijeca svakog pojedinog iznosa do isplate, na ime zakupnine i režijskih troškova za skladišni prostor u Otoku Svibovskom u vlasništvu tužitelja, za ožujak i dio travnja 2019.

9. Među strankama nije sporno da su 30. travnja 2018. zaključili ugovor o zakupu poslovnog prostora, predmet kojeg je bio zakup poslovne građevine u Otoku Svibovskom, Dalmatinska ulica 14, sa mjesečnom zakupninom u iznosu od 3.000,00 EUR, uvećano za pripadajući PDV, plativo u kunskoj protuvrijednosti i obvezom podmirenja režijskih troškova za predmet zakupa. Nije sporno ni da se člankom 1. predmetnog ugovora tužitelj obvezao da će tuženiku staviti na raspolaganje i određene pokretnine, odnosno 1 regalni viličar BT, te određeni broj montažnih polica po dogovoru stranaka. Nesporo je i da je navedeni ugovor jednostrano raskinut izjavom tuženika prije isteka ugovorenog vremena trajanja.

10. Također, iako je u prigovoru protiv rješenja ovrsi na temelju vjerodostojne isprave tuženik osporio osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, saslušan na ročištu 6. studenoga 2025. zastupnik po zakonu tuženika Dalibor Došen (list 106-109 spisa) iskazao je da utuženi računi nisu sporni.

11. Međutim, tuženik je već u prigovoru protiv rješenja o ovrsi istaknuo da je tražbina tužitelja u cijelosti prestala prijebojem, odnosno podredno da izjavljuje prigovor radi prebijanja svoje tražbine u iznosu od 52.977,51 kuna (42.382,01 kuna uvećano za PDV) sa tražbinom tužitelja u iznosu od 49.162,11 kuna, koja tražbina je predmet ovog postupka, sve sukladno članku 333. stavku 3. i članku 338. stavku 3. ZPP-a.

12. Prvenstveno valja navesti da prema stavu ovoga suda, u konkretnom slučaju, prigovor istaknut od strane tuženika predstavlja prigovor prijeboja iz odredbe članka 195. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23; dalje ZOO), budući da se radi o ranije danoj izjavi tuženika tužitelju, a što proizlazi i iz e-mail korespondencije stranaka (list 32-33 spisa), kao i iskaza svjedokinje Katarine Penave (list 101-103 spisa), koja je iskazala da je tuženik poslao račune koje je istaknuo kao svoju protutražbinu.

13. Odredbom članka 195. ZOO-a propisano je da dužnik može prebiti tražbinu s protutražbinom vjerovnika, ako obje tražbine glase na novac ili druge zamjenjive stvari istog roda i iste kakvoće i ako su obje dospjele.

14. Isticanjem navedenog prigovora tuženik priznaje postojanje tražbine do nastupanja učinka prijeboja, ali se brani tvrdnjom da tužbeni zahtjev nije osnovan jer tužitelj više nema tražbinu prema tuženiku zbog činjenice da je njegova tražbina prestala prijebojem. Kako je tužitelj osporio tužnikovu tvrdnju da je njegova tražbina prestala prijebojem, pravila o teretu dokazivanja obvezuju tuženika da dokaže svoju tvrdnju (članak 219. stavak 1. ZPP-a). Navedeno znači da je tuženik bio dužan dokazati da je imao protutražbinu prema tužitelju, da su bile ostvarene pretpostavke za prijeboj i da je učinio tužitelju izjavu o prijeboju.

15. Međutim, prema stavu ovoga sud, tuženik nije dokazao postojanje svoje tražbine prema tužitelju s osnove povrede ugovorne obveze u iznosu od 52.977,51 kuna, a koja šteta da mu je nastala zbog neispunjenja ugovorne obveze od strane tužitelja iz članka 1. ugovora o zakupu poslovnog prostora, odnosno obveze stavljanja na raspolaganje regalnog viličara BT.

16. Iz stanja u spisu proizlazi da je tuženik istaknuo da mu je nastala šteta u iznosu od 52.977,51 kuna (42.382,01 kuna plus PDV), koji iznos se odnosi na popravak viličara i najam drugih viličara jer tužitelj nije izvršio svoju obvezu stavljanja na raspolaganje regalnog viličara BT, odnosno jer je regalni viličar bio nefunkcionalan i u kvaru, pa da je radi obavljanja posla u zakupljenom skladištu morao uzeti u zakup druge viličare, kao i snositi troškove popravaka. U prilog svojih tvrdnji tuženik je u spis dostavio račune, i to: račun broj 52-3-1 od 11. siječnja 2019. (list 34 i 91 spisa) na iznos od 2.546,24 kuna, koji se odnosi na dijelove i rad i ostale troškove popravka viličara STILL R/-16, račun broj 1737-3-1 od 21. studenoga 2018. (list 35 i 79 spisa) na iznos od 5.877,53 kuna, koji se odnosi na dijelove i rad i ostale troškove popravka viličara CTX1300SEI, račun broj 68/1/18 od 17. srpnja 2018. (list 36, 81 i 90 spisa) na iznos od 3.000,00 kuna, koji se odnosi na servis sekcijских vrata, demontažu i montažu vrata, te popravak vodicica i panela, račun broj 230-3-1 od 17. ožujka 2019. (list 37 spisa) na iznos od 2.039,75 kuna, koji se odnosi na dijelove i rad i ostale troškove popravka

viličara STILL R/-16, račun broj 333-3-1 od 7. ožujka 2019. (list 38, 77 i 86 spisa) na iznos od 10.891,25 kuna, koji se odnosi na dijelove i rad i ostale troškove popravka viličara STILL R/-16, račun broj 496-01-91 od 1. kolovoza 2018. (list 39 spisa) na iznos od 5.125,31 kunu, koji se odnosi na najam plinskog viličara LINDE H20T za razdoblje od 1. kolovoza 2018. do 31. kolovoza 2018., račun broj 564-01-91 od 3. rujna 2018. (list 40, 76 i 85 spisa) na iznos od 5.145,25 kuna, koji se odnosi na najam plinskog viličara LINDE H20T za razdoblje od 1. rujna 2018. do 30. rujna 2018., račun broj 171-STR-1 od 13. ožujka 2019. (list 41 spisa) na iznos od 1.506,13 kuna, koji se odnosi na dnevni najam čeonog plinskog viličara TOYOTA 02-8FGF15 za razdoblje od 1. ožujka 2019. do 10. ožujka 2019., račun broj 117-STR-1 od 28. veljače 2019. (list 42 spisa) na iznos od 1.401,97 kuna, koji se odnosi na dnevni najam čeonog plinskog viličara TOYOTA 02-8FGF15 za razdoblje od 20. veljače 2019. do 28. veljače 2019., račun broj 401-01-91 od 2. srpnja 2018. (list 43 spisa) na iznos od 5.112,33 kuna, koji se odnosi na najam plinskog viličara LINDE H20T za razdoblje od 1. srpnja 2018. do 31. srpnja 2018., račun broj 260-01-91 od 2. svibnja 2018. (list 44 spisa) na iznos od 5.131,50 kuna, koji se odnosi na najam plinskog viličara LINDE H20T za razdoblje od 1. svibnja 2018. do 31. svibnja 2018., račun broj 145-01-91 od 1. ožujka 2018. (list 45 spisa) na iznos od 5.157,63 kuna, koji se odnosi na najam plinskog viličara LINDE H20T za razdoblje od 1. ožujka 2018. do 31. ožujka 2018., račun broj 210-01-91 od 3. travnja 2018. (list 46 spisa) na iznos od 5.148,36 kuna, koji se odnosi na najam plinskog viličara LINDE H20T za razdoblje od 1. travnja 2018. do 30. travnja 2018., račun broj 62-01-91 od 1. veljače 2018. (list 47 spisa) na iznos od 5.143,88 kuna, koji se odnosi na najam plinskog viličara LINDE H20T za razdoblje od 1. veljače 2018. do 28. veljače 2018., račun broj 15-01-91 od 2. siječnja 2018. (list 48, 75 i 84 spisa) na iznos od 5.185,81 kuna, koji se odnosi na najam plinskog viličara LINDE H20T za razdoblje od 1. siječnja 2018. do 31. siječnja 2018. i račun broj 1922-3-1 od 28. prosinca 2018. (list 49 spisa) na iznos od 6.512,34 kuna, koji se odnosi na dijelove i rad i ostale troškove popravka viličara STILL R/-16.

17. U odnosu na navedene račune prvenstveno valja navesti da je sam zastupnik po zakonu tuženika Dalibor Došen u svojem iskazu (list 107 spisa) naveo da je u pravu tužitelj kada navodi da su neki računi dostavljeni kao tražbina tuženika iako nisu trebali biti, a da se to odnosi na sve račune s dospijećem prije 1. lipnja 2018. Sukladno navedenom, neosnovan je prigovor prijeboja istaknut u odnosu na tražbinu tuženika iz računa broj 260-01-91 od 2. svibnja 2018. u iznosu od 5.131,50 kuna (list 44 spisa), računa broj 145-01-914 od 1. ožujka 2018. u iznosu od 5.157,63 kuna (list 45 spisa), računa broj 210-01-91 od 3. travnja 2018. u iznosu od 5.148,36 kuna (list 46 spisa), računa broj 62-01-91 od 1. veljače 2018. u iznosu od 5.143,88 kuna (list 47 spisa) i računa broj 15-01-91 u iznosu od 2. siječnja 2018. u iznosu od 5.158,81 kuna (list 48, 75 i 84 spisa).

18. Nadalje, neosnovan je istaknuti prigovor prijeboja u odnosu na tražbinu tuženika iz računa broj 52-3-1 od 10. veljače 2019. u iznosu od 2.546,24 kuna (list 34, 82 i 91 spisa), računa broj 230-3-1 od 17. ožujka 2019. u iznosu od 2.039,75 kuna (list 37 spisa) i račun broj 333-3-1 od 7. ožujka 2019. u iznosu od 10.891,25 kuna (list 38, 77-78 i 86-87 spisa), a koji računi se odnose na popravak viličara marke STILL, serijskog broja 517054002228, kao i u odnosu na račun broj 171-STR-1 od 13. ožujka 2019. u iznosu od 1.506,13 kuna (list 41 spisa) i račun broj 117-STR-1 od 28. veljače 2019. u iznosu od 1.401,97 kuna (list 42 spisa), koji se odnose na najam vanjskog

plinskog viličara. Naime, kako je ranije navedeno, na tuženiku je teret dokaza da mu je, uslijed neizvršenja ugovorne obveze tužitelja, odnosno obveze stavljanja na raspolaganje regalnog BT viličara, nastala šteta u vidu troška popravka upravo tog viličara i posljedično tome najma drugog zamjenskog viličara.

19. U konkretnom slučaju među strankama nije sporno da je tuženiku u obavljanju poslova uz unutarnji regalni viličar bio potreban i vanjski viličar koji je služio za utovar i istovar sa kamiona, kao i da je tužitelj tuženiku stavio na raspolaganje i vanjski viličar iako isti nije bio predmet ugovora. Već iz navedenih nespornih činjenica proizlazi da vanjski viličar nije bio ugovorna obveza tužitelja, te da eventualni kvar ili nemogućnost korištenja vanjskog viličara, posljedica kojeg je popravak i najam zamjenskog viličara ne može pasti na teret tužitelja. Stoga je tuženik, posebno kraj činjenice da se u obavljanju svoga posla u skladištu i inače koristio vanjskim viličarem, bio dužan dokazati da mu je iz razloga konkretnog kvara i nemogućnosti korištenja unutarnjeg regalnog viličara, a ne vanjskog plinskog viličara, nastao trošak popravka i najma vanjskog plinskog viličara, kao zamjenskog viličara.

20. U odnosu na navedeno, odnosno kvar unutarnjeg regalnog viličara tuženik tijekom postupka, osim uopćenog navođenja da se isti često kvario, nije konkretno naveo kada su se navedeni kvarovi dogodili, niti koliko je popravak istih trajao. Zastupnik po zakonu tuženika Dalibor Došen u svom je iskazu (list 107 spisa) naveo da je tužitelj tuženiku dao na korištenje i vanjski viličar, iako isti nije bio predmet ugovora, ali da se i taj viličar često kvario. Naveo je i da se unutarnji regalni viličar često kvario, koji popravci, kojih je bilo više, da su dugo trajali, pa da je bilo potrebno uzimati u najam druge viličare kako bi tuženik mogao isporučivati robu za trgovine da ne bi došlo do zastoja u poslovanju, pa da su vanjske viličare koje je tuženik uzimao u najam koristili i van skladišta i unutar skladišta do visine koliko su mogli. Također je naveo i da je u skladištu bio potreban jedan viličar, a pred kraj ugovora, kada se u skladištu skladištila i roba društva Deltro d.o.o. i mlijeko, dva viličara. Svjedok Ivan Šošić, djelatnik tuženika (list 121-123) u svom je iskazu, a u odnosu na kvar unutarnjeg regalnog viličara, naveo da se predmetni viličar kvario tri puta, i to u srpnju, kolovoza i rujnu ili listopadu 2018., a tijekom kojeg razdoblja da su se koristili vanjskim viličarom za rad unutar skladišta, a nakon tog trećeg kvara da se unutarnji regalni viličar više nije kvario. Također je naveo i da se skladište, osim za skladištenje robe tuženika koristilo i za skladištenje klima uređaja i mlijeka, pa da je opseg posla tijekom lipnja, srpnja i kolovoza 2018. bio povećan, nakon čega da više nije bilo potrebe za više vanjskih viličara.

21. Sukladno navedenom, a budući da zastupnik po zakonu tuženika nije konkretno naveo kada su se dogodili kvarovi na unutarnjem regalnom viličaru, kao niti koliko je trajao popravak istih, dok je svjedok Ivan Šošić, kojem iskazu je sud poklonio vjeru, budući da je isti uvjerljivo iskazivao, istaknuo tri kvara unutarnjeg regalnog viličara u razdoblju od srpnja do rujna ili listopada 2018., sve tražbine iz računa u odnosu na popravak, te najam vanjskog viličara izvan razdoblja koje je svjedok Ivan Šošić istaknuo kao vrijeme kvara unutarnjeg regalnog viličara, već iz tog razloga nisu osnovane.

22. U odnosu na račun broj 1922-3-1 od 28. kolovoza 2018. u iznosu od 6.512,34 kuna (list 49 spisa), koji se odnosi na popravak viličara marke STILL,

serijskog broja 517054002228, te račune broj 564-01-91 od 3. rujna 2018. u iznosu od 5.145,25 kuna (list 40, 76 i 85 spisa), račun broj 496-01-91 od 1. kolovoza 2018. na iznos od 5.125,31 kunu (list 39 spisa) račun 401-01-91 od 2. srpnja 2018. u iznosu od 5.112,33 kuna (list 43 spisa), koji se odnose na najam vanjskog plinskog viličara, valja navesti da tuženik nije dokazao da je popravak, odnosno najam vanjskog viličara bio potreban upravo u vezi sa kvarom unutarnjeg regalnog viličara. Naime, svjedok Ivan Šošić, iako je iskazivao da je u razdoblju u kojem su izdani navedeni računi, unutarnji regalni viličar bio u kvaru, isti nije konkretno naveo točno kada i koliko su trajali navedeni popravci, što je posebno značajno uzme li se u obzir da su navedeni računi za najam plinskih viličara izdani za razdoblje cijelog mjeseca (srpanj i rujan 2018.). U prilog navedenom, za istaknuti je i da je navedeni svjedok iskazao da se u istom razdoblju skladište, osim za skladištenje robe tuženika, koristilo i za skladištenje klima uređaja i mlijeka, pa da je opseg posla tijekom lipnja, srpnja i kolovoza 2018. bio povećan, nakon čega da više nije bilo potrebe za više vanjskih viličara, iz čega proizlazi da je u tom razdoblju sam tuženik imao potrebu za više vanjskih viličara. Slijedom navedenog, tuženik nije dokazao da je tražbina po navedenim računima nastala iz razloga kvara unutarnjeg regalnog viličara, a ne povećanog opsega posla tuženika.

23. U konačnici, a u odnosu na račune broj 1737-3-1 od 21. studenoga 2018. u iznosu od 5.877,53 kune (list 35, 79-80 i 88-89 spisa) i račun broj 68/1/18 od 17. srpnja 2018. u iznosu od 3.000,00 kuna (list 36, 81 i 90 spisa) valja navesti da je tužitelj iste osporio navodima da su isti već ranije prefakturirani tužitelju, nakon čega da je izvršena kompenzacija. Međutim, u konkretnom slučaju, kako je ranije navedeno, teret dokaza tražbine iz navedenih računa je na tuženiku. Tijekom postupka tuženik je, a u odnosu na navedene račune, istaknuo da je iz navoda tužitelja u odnosu na te račune razvidna osnovanost njegovih navoda da tužitelj nije izvršavao ugovorne obveze, ne navodeći konkretne razloge neosnovanosti navoda tužitelja. Račun broj 68/1/18 od 17. srpnja 2018. u iznosu od 3.000,00 kuna (list 36, 81 i 90 spisa) odnosi se na servis sekcijских vrata, demontažu i montažu vrata, te popravak vodilica i panela, pri čemu tuženik tijekom postupka niti ne navodi razlog nastanka navedenog troška, odnosno da bi navedeno bila obveza tužitelja iz ugovora o zakupu. Račun broj 1737-3-1 od 21. studenoga 2018. u iznosu od 5.877,53 kune (list 35, 79-80 i 88-89 spisa) nesporno se odnosi na popravak unutarnjeg regalnog viličara, međutim, tuženik tijekom postupka nije konkretno osporio navode tužitelja o izvršenoj kompenzaciji navedenog računa, dok je zastupnik po zakonu tuženika Dalibor Došen (list 108 spisa) u odnosu na navode tužitelja o izvršenoj kompenzaciji naveo da je tužitelj kompenzacijom podmirio jedan račun za popravak viličara, kao i da računi koji su stavljani u kompenzaciju u kolovozu i studenom 2018. nisu dostavljeni u spis kao tražbina tuženika, a ako i jesu da se radi o grešci. Stoga, s obzirom na navedeno, sud na temelju provedenih dokaza nije mogao zaključiti o osnovanosti tražbine tuženika iz navedenog računa.

24. Slijedom navedenog, a budući da tuženik nesporno nije izvršio svoju obvezu plaćanja zakupnine iz odredbe članka 534. stavka 1. ZOO-a, dok tuženik nije dokazao da je tražbina tužitelja prestala prijebojem, odlučeno je kao u točki I. izreke ove presude, sukladno odredbi članka 519. ZOO-a i odredbi članka 451. stavka 3. ZPP-a.

25. Odluka o zakonskim zateznim kamatama donesena je primjenom odredbe članka 29. stavka 1. i 2. ZOO-a, odnosno od prvog dana nakon dana dospijeca tražbine, a kako je to tužitelj i zatražio.

26. Nadalje, na sastanku Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskog odjela županijskih sudova održanog 2. lipnja 2017. usvojen je zaključak da se presudom kojom se odlučuje o osnovanosti platnog naloga, platni nalog iz rješenja o ovrsi ne održava se na snazi u odnosu na trošak postupka koji se odnosi na donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, već se o tom trošku odlučuje presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga zajedno s ostalim troškovima nastalim u tom dijelu parničnog postupka, a zatezna kamata na dosuđeni trošak teče od donošenja prvostupanjske presude. Stoga je, sukladno navedenom zaključku, odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

27. Odluku o troškovima postupka sud je donio primjenom odredbe članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a. Tužitelj ima pravo na naknadu troškova ovršnog postupka na ime troška javnobilježničke nagrade u iznosu od 24,89 EUR i sastava prijedloga za ovrhu u iznosu od 165,90 EUR, sukladno Tbr. 11. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23 i 107/25; dalje Tarifa). Nadalje, tužitelju pripada i zatražena nagrada za sastav podnesaka od 12. prosinca 2024. i 23. svibnja 2025. u iznosu od 200,00 EUR za svaki podnesak sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife, zastupanja na ročištu 9. travnja 2025., 6. studenoga 2025., 11. veljače 2026. i 22. travnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR za svako ročište, sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife, sve sa pripadajućim PDV-om u iznosu od 300,00 EUR, odnosno sveukupno iznos od 1.500,00 EUR. Također, tužitelj ima pravo i na naknadu troška sudske pristojbe na presudu u iznos od 100,00 EUR. Stoga, tužitelju na ime troška parničnog postupka pripada iznos od 1.790,79 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja, odnosno 22. svibnja 2026. do isplate.

28. U preostalom dijelu, zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka nije osnovan. Naime, tužitelj je na ime ovršnog troška zatražio iznos od 500,00 EUR, odnosno u previsokom iznosu, budući da mu pripada iznos od 190,79 EUR. Također, tužitelju ne pripada nagrada za sastav podnesak od 3. travnja 2026., budući da je u navedenom podnesku ponovio navode koje je već ranije istaknuo tijekom postupka.

29. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki III. izreke ove presude.

U Rijeci, 22. svibnja 2026.

Sudac
Marija Sušanj Tepša

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovom sudu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ovoga Zakona, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ovoga Zakona.

Broj zapisa: **9-30888-70310**

Kontrolni broj: **0c820-85c4d-b4f4b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA SUŠANJ TEPŠA, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.